

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121379544
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121379544.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom v Sučanoch, Priemyselná 10, právne zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom v Z., E. X, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, o zaplatenie 214,20 eur, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 6C/36/2021-77 zo dňa 12. októbra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte „ako súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 214,20 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2.1.Východiskovo za preukázané súd prvej inštancie ustálil, že dňa 28.01.2020 došlo k nehode, ktorej účastníkmi boli K. K. ako vodič motorového vozidla zn. BMW 525d, EČV: MT 956DD, ktorého poisťovateľom bol žalovaný a Z. L. ako vodič motorového vozidla zn. Renault Clio, EČV: MT 082DR. Na základe zmluvy o prenájme vozidla č. 61/101 uzatvorenej dňa 31.01.2020 medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným A. L. ako nájomcom došlo k prenájmu osobného motorového vozidla zn. Fiat Punto, EČV: MT 886EO, za účelom dochádzky do zamestnania a na súkromné účely. Nájom bol dojednaný na dobu určitú od 31.01.2020 do 14.02.2020 s dohodnutým zmluvným nájomným vo výške 30,60 eur vrátane DPH na deň. Faktúrou č. 200074 žalobca vyfakturoval poškodenému cenu za prenájom náhradného vozidla od 31.01.2020 do 14.02.2020, t. j. za 15 dní, v celkovej výške 459 eur s DPH.

2.2.Následne oznámením o postúpení pohľadávky postupca A. L. oznámila žalovanému, že dňa 14.02.2020 postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému počívajúcu v nároku na poistné plnenie z poistnej udalosti zo dňa 28.01.2020 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 459 eur spolu s jej príslušenstvom na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom odplata za postúpenie je vo výške 459 eur. Zmluvné strany sa dohodli, že došlo k započítaniu ich vzájomných nárokov, a to nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, podpisom zmluvy. Žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

2.3.Oznámením o totálnej škode zo dňa 14.02.2020 žalovaný oznámil poškodenej, že vyhlásil škodu na vozidle za totálnu - neekonomickú opravu. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 17.03.2020 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 12.03.2020 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti. Poistné plnenie je v

celkovej výške 244,80 eur. V prevyšujúcej časti nebolo poistné plnenie priznané pre rozsah poškodenia (neekonomická oprava - totálna škoda) ako neprimerané náklady na náhradné vozidlo v rozsahu max. na 8 dní ako čas primeraný na vykonanie obhliadok poškodeného vozidla a čas potrebný na rozhodnutie poisťovne o totálnej škode.

3.1.Nadväzne okresný súd (s poukazom na aplikáciu § 442 ods. 1 a 3, § 524 ods. 1,2, § 526 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 15 ods. 1,2 Obchodného zákonníka a § 4 ods. 1 písm. b), § 15 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov) konštatoval dôvodnosť žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia zvyšnej sumy - 214,20 eur - nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Podľa súdu prvej inštancie totiž zmluva o postúpení pohľadávky neodporuje právnym predpisom. Poškodená postúpila na žalobcu pohľadávku z titulu neuhradenej pohľadávky z poistnej udalosti, ktorá je spôsobilá na postúpenie. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom postúpení pohľadávky a výška odplaty bola dohodnutá vo výške sumy neuhradenej faktúry. Zároveň dojednali započítanie vzájomných nárokov, čo je jeden zo spôsobov zániku záväzkov, t.j. nároku na zaplatenie faktúry a nároku na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky, a to okamihom podpisu zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že zo strany poškodeného došlo k úhrade faktúry. Žalobca je preto aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku z titulu náhrady škody tak, ako to už opakovane uviedol už aj odvolací súd v obdobných sporoch totožných strán. Napokon konštatované vyplýva aj zo samotného správania žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi.

3.2.Súd prvej inštancie sa nestotožnil s namietanou neplatnosťou zmluvy o nájme vozidla. Za jednoznačne preukázané totiž považoval, že zamestnankyňa žalobcu p. N. bola oprávnená v mene žalobcu vykonávať právne úkony vrátane uzavretia zmluvy o nájme. Z obsahu zmluvy o nájme je zrejmé, kým bola podpísaná a kedy. Zmluva obsahuje podpisy oboch zmluvných strán ako ku dňu uzavretia zmluvy (31.01.2020), tak aj ku dňu (14.02.2020) ukončenia nájmu a odovzdania vozidla.

3.3.Neopodstatnenou je podľa okresného súdu i argumentácia žalovaného o oprávnenej dĺžke prenájmu s poukazom na bod 13. všeobecných obchodných podmienok, nakoľko predmetné ustanovenie sa dotýka len zmluvného vzťahu medzi poškodenou a žalobcom. Nemá teda vplyv na rozsah škody spôsobenej poistnou udalosťou. Je len na vôli zmluvných strán, ako si vzájomne upravujú zmluvný vzťah. Pre účely tohto konania je rozhodujúce posúdenie nevyhnutnosti a účelnosti prenájmu vozidla. Faktické obmedzenie poškodené spôsobené poistnou udalosťou pominulo až vyplatením poistného plnenia za totálnu škodu, ktoré plnenie vo svojej podstate kompenzuje poškodenú nemožnosť užívať „totálne“ poškodené vozidlo. Navyše poškodená sa o tom, že žalovaný posúdil opravu jej vozidla ako neekonomickú dozvedela až na základe oznámenia zo dňa 14.02.2020, kedy došlo k ukončeniu nájmu.

4.1.Súd prvej inštancie zhrnul, že v konaní bol preukázaný vznik škody a jej výška. Skutočná škoda spočíva v nevyhnutne a účelne vzniknutých nákladoch, ktoré poškodený musel vynaložiť na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol použiť v dôsledku poškodenia vozidla. Inými slovami, škoda predstavuje požičkové zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Zodpovedný subjekt je povinný nahradiť túto škodu len v rozsahu, v akom boli náklady nevyhnutne a účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci. Zo zmluvy o prenájme jednoznačne vyplýva, kedy došlo k odovzdaniu prenajatého vozidla pri začiatku a konci nájomného vzťahu. Počas tohto obdobia bolo poškodené vozidlo v servise za účelom opravy. Čo sa týka porovnateľnosti náhradného vozidla s poškodeným motorovým vozidlom, žalovaný v konaní nepredložil a netvrdil žiadne skutočnosti, ktoré by robili sporným skutočnosť z hľadiska úžitkových a jazdných vlastností poškodeného a prenajatého vozidla.

4.2.Procesnú obranu žalovaného okresný súd vyhodnotil za účelovú a zavádzajúcu, navyše táto ostala len v rovine tvrdení bez doloženia konkrétnych dôkazov. Žalovaný priznal žalobcovi na základe rovnakého skutkového stavu poistné plnenie, ktorého rozsah len skrátil. Poistné plnenie poukázal priamo na účet žalobcu bez toho, aby rozporoval jeho aktívnu vecnú legitimáciu. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný musel mať jednoznačne preukázané všetky žalobcom tvrdené skutočnosti. Poškodený sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla po dobu opravy svojho vozidla, resp. po dobu, kým mu nebude kompenzovaná (totálna) škoda na vozidle. Poistnou udalosťou bol teda poškodenému vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý, ak musel riešiť vypožičaním sa náhradného vozidla, tak náklady z nájomného sú nákladmi, ktoré je povinný žalobcovi v rámci vzniku poistnej udalosti zaplatiť žalovaný. Za obdobie, keď poškodený nemal k dispozícii vlastné motorové vozidlo a ani mu nebolo poskytnuté protiplnenie za totálnu škodu, je nárok na náhradu škody v príčinnej súvislosti so

škodovou udalosťou. Opísaný obmedzujúci stav, do ktorého sa poškodený dostal, bol zavinený klientom žalovaného. Za tento stav preto zodpovedá žalovaný ako poisťovateľ.

4.3. Pokiaľ žalovaný namietal neodpočítanie nákladov, ktoré by boli vynaložené pri používaní vlastného motorového vozidla a zmenu technickej hodnoty vozidla (ktorá predstavuje predpokladané zníženie technickej hodnoty vozidla za dobu jeho používania), resp. pevné prevádzkové náklady, okresný súd uviedol, že pri určovaní výšky škody nemožno zohľadňovať akékoľvek paušalizované odpočty, ale vždy sa vychádza z konkrétnej, skutočnej škody. Žalovaný nepreukázal o aké konkrétne ušetrené náklady na prevádzku vlastného vozidla malo dôjsť a ako dospel k ich výške. Dodal, že nemožno opomenúť, že cena za nájom vozidla zahŕňa v sebe aj opotrebenie prenajatého vozidla a to, čo poškodený potencionálne mal „ušetriť“ (podľa tvrdenia žalovaného) sa premietlo do ceny nájmu.

5. O trovách konania okresný súd rozhodol (§ 255 ods. 1 CSP) tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6.1. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6.2. Namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, nakoľko žalovaná suma 214,20 eur, prevyšujúca žalovaným poskytnuté plnenie (244,80 eur ako primerané náklady na prenájom motorového vozidla) predstavuje neprimerané náklady na nájom náhradného vozidla. Právny predchodca žalobcu (poškodený) ako postupca pohľadávku voči žalovanému v celkovej výške 459 eur nikdy nemal. Z uvedeného dôvodu postupovaná pohľadávka vo výške 459 eur v čase podpisu Zmluvy o postúpení pohľadávky voči žalovanému nikdy neexistovala, čo bez ďalšieho zakladá neplatnosť tejto zmluvy. Súd prvej inštancie sa tiež žiadnym spôsobom nevyjadril k námietke o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu, že nie je zjavné, kto v mene žalobcu uvedenú zmluvu podpísal.

6.3. Odvolateľ sa nestotožnil ani so záverom okresného súdu, podľa ktorého aplikácia bodu 13. Všeobecných obchodných podmienok sa vzťahuje na právny vzťah medzi žalobcom a poškodeným, t.j. jeho právnym predchodcom. Uvedená argumentácia je nedôvodná, nakoľko Všeobecné obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o nájme č. 61/101, z ktorej súd prvej inštancie pri priznaní nároku žalobcu bezpochyby vychádzal. Z obsahu bodu 13. Všeobecných obchodných podmienok pre prenájom osobných automobilov zo dňa 03.10.2018, ktoré predložil žalobca vyplýva, že v prípade neekonomickedy opravy je doba nájmu na nevyhnutný čas, max. však 12 kalendárnych dní. Žalobca však prenajal náhradné motorové vozidlo nad rámec 12 dní. Súčasne zdôraznil, že náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla, nad rámec priznaných 8 dní považuje za nedôvodný. Dodal, že súd prvej inštancie riadne neskúmal, za akým účelom „žalobca“ využíval náhradné vozidlo.

6.4. Okrem toho, podľa žalovaného je vyčíslená náhrada škody spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla v rozpore s platnou judikatúrou, ustanoveniami Občianskeho zákonníka o náhrade škody a vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku z dôvodu, že žalobca od uplatnenej sumy prenájmu neodpočítal náklady, ktoré by vynaložil pri používaní vlastného motorového vozidla a to zmenu technickej hodnoty vozidla (ktorá predstavuje predpokladané zníženie technickej hodnoty vozidla za dobu jeho používania) a pevné prevádzkové náklady. Poukázal na závery judikatúry Najvyššieho súdu ČR (rozsudky sp. zn. 1 Cz 86/90 z 30.11.1990 a sp. zn. 25 Cdo 2703/2006 zo 16.10.2008), v zmysle ktorých „Za skutočnú škodu nemožno považovať celú výšku nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla, ale len to, o čo prevyšuje suma nájomného za prenajaté vozidlo náklady, ktoré by žalobkyňa vynaložila na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohla používať v dôsledku jeho poškodenia, resp. na judikát R 7/92, podľa ktorého „je z hľadiska rozsahu náhrady škody potrebné zvažovať, či a v akom rozsahu bolo vypožičanie vozidla na úplatu s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu skutočne nutným dôsledkom danej poistnej udalosti. Jej skutočným následkom pritom môžu byť náklady len v tom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelne na vypožičanie náhradného vozidla, zodpovedajúceho vozidlu poškodenému. Dôsledkom poškodenia vlastného vozidla, pre ktoré bolo nutné použiť vypožičané vozidlo, je však len vynaloženie čiastky, o ktorú prevyšovali náklady na vypožičanie vozidla (porovnateľného s poškodeným) výdaje, ktoré by boli spojené s užívaním vlastného vozidla. Táto čiastka predstavuje hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na nápravu stavu spôsobeného škodovou udalosťou t.j. skutočnou škodou“.

7. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobca uviedol, že okresný súd vo vzťahu k bodu 13. Všeobecných obchodných podmienok žalobcu zaujal jasné stanovisko, obdobne i k otázke odpočtu prevádzkových nákladov a zmeny technickej hodnoty vozidla. Doplnil, že cena motorového vozidla, ktoré bolo pri dopravnej nehode poškodené, sa na trhu reálne znížila a ak by sa teda mala znížiť

hodnota poistného o to, čo poškodený ušetril na prevádzkových nákladoch, tak potom by bolo potrebné ako škodu zohľadniť aj tú skutočnosť, že samotná hodnota motorového vozidla sa v súvislosti so škodovou udalosťou znížila a to nepochybne o sumu väčšiu, než je suma, ktorá spočíva v prevádzkových nákladoch. (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012 zo dňa 28.03.2013, podľa ktorého každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje).

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané subjektívne legitimovanou (neúspešnou) stranou sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

9. Závery, ktoré súd prvej inštancie vyslovil/prezentoval vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o nájme vozidla - viď bod 20 jeho odôvodnenia - primerane platia i na odvolateľom osobitne zdôraznenú/tvrdenú neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Predmetná zmluva (č.l. 13 spisu) totiž opäť obsahuje podpisy oboch zmluvných strán a žalovaný nepreukázal, resp. relevantne/kvalifikovane nespochybnil, že podpis na dotknutej zmluve patrí osobe nedisponujúcej oprávnením konať za žalobcu. Identický záver vyplýva aj z premisy preferovanej Ústavným súdom SR (napr. nález sp. zn. I. ÚS 640/2014 zo dňa 1.4.2015), ktorá vychádza z interpretácie právnych úkonov v prospech ich platnosti, pričom (eventuálne) konštatovanie neplatnosti právneho úkonu má byť celkom výnimočným.

10. Atribúty účelovosti vykazuje aj odvolacie tvrdenie o nedostatku aktívnej legítimácie žalobcu. Okolnosť, či žalovaná suma, ktorá prevyšujú žalovaným poskytnuté plnenie, je alebo nie je primeraným nákladom, je (má/musí byť) výsledkom posúdenia (ako to tomu napokon i v súdnej veci bolo) „až“ súdu o dôvodnosti uplatneného nároku. Inými slovami, ak poškodenému vznikli náklady (titulom nájmu náhradného vozidla) vo výške 429 eur (t.j. o 214,20 eur viac než uhradil žalovaný), je oprávnený (za splnenia všetkých/zákonných náležitostí) túto svoju pohľadávku postúpiť. Opísané (postúpenie pohľadávky) následne zakladá aktívnu legítimáciu postupníka na uplatnenie postúpenej pohľadávky pred súdom, avšak (pochopiteľne) bez ďalšieho (automaticky) nezakladá nárok takéhoto žalobcu/postupníka na úspech v konaní pred súdom, nakoľko práve a len súd posúdi (a aj posúdil), či takéto náklady sú v konečnom dôsledku primerané a teda či môžu byť súdom priznané. Odvolateľ teda zavádzajúco zmiešava jednotlivé procesné pojmy/inštitúty.

11.1. Všeobecná/nekonkrétna a nereagujúca na závery okresného súdu je argumentácia odvolateľa, v zmysle ktorej vyčíslená náhrada škody má byť v rozpore s platnou judikatúrou, ustanoveniami Občianskeho zákonníka o náhrade škody a vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku z dôvodu, že žalobca od uplatnenej sumy prenájmu neodpočítal náklady, ktoré by vynaložil pri používaní vlastného motorového vozidla a to zmenu technickej hodnoty vozidla (predpokladané zníženie technickej hodnoty vozidla za dobu jeho používania) a pevné prevádzkové náklady.

11.2. Súd prvej inštancie sa totiž s problematickou/námietkou zmeny technickej hodnoty vozidla, resp. odpočítania pevných prevádzkových nákladov osobitne/konkrétne vysporiadal (viď bod 4.3. tohto odôvodnenia), pričom odvolateľ len opätovne "nadmiesol" predmetnú otázku bez akejkoľvek vecnej/konkrétnej reakcie na úvahy predostreté okresným súdom. Takýto postup pochopiteľne nie je spôsobilý vyvrátiť súdom ustálený záver.

11.3. Napokon možno v danej spojitosti dodať, že pokiaľ žalovaný v odvolaní odkazuje (bod 6.4. tohto odôvodnenia) na závery aplikačnej praxe súdov ohľadne skutočnej škody v obdobných prípadoch, práve súdom priznaná náhrada nájomného za náhradné vozidlo je typickým nákladom, ktorý prevyšuje náklady na prevádzku vlastného motorového vozidla. Poškodený totiž nežiadal/nenárokoval žiadne prevádzkové náklady (typicky na prevádzkové náplne, mazadlá, údržbu a bežné opravy vozidla), ktoré by inak vynaložil i na vlastné vozidlo.

12.1. Pokiaľ sa žalovaný dovoláva aplikácie čl. 13 Všeobecných obchodných podmienok pre prenájom osobných automobilov, relevantnému skutkovému/právnomu stavu posudzovanej veci v plnej miere korešponduje záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého je predmetné ustanovenie mimo určujúci zmluvný vzťah - v podrobnostiach viď bod 3.3. tohto odôvodnenia. Na tam uvedených/obsiahnutých úvahách nič nemení odvolateľom akcentovaná skutočnosť, že obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy o nájme. Z pohľadu žalovaného nároku - ktorým je náhrada škody vyplývajúca z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - ostáva totiž

bez právnej relevancie zmluvné dojednanie platné medzi inými subjektami než sú subjekty daného zodpovednostného vzťahu, t.j. poisťovateľ a poškodený.

12.2.Zároveň je potrebné poukázať na vnútorný rozpor v rámci tvrdení žalovaného, ktorý sa (predmetnou argumentáciou) na jednej strane domáha záveru, že maximálne nevyhnutný čas nájmu bol/je 12 dní, súčasne však ako primeraný čas priznal/uhradil rozsah 8 dní. Nemožno tiež prehliadnuť, že vedomosť o závere o totálnej škode poškodený získal až oznámením žalovaného zo dňa 14.2.2020 (kedy aj nájom ukončil), o to viac, že ešte v oznámení z 5.2.2020 poisťovateľ informoval že škoda bude posúdená ako parciálna (t.j. taká škoda, kedy náklady na opravu neprevýšia všeobecnú hodnotu veci, zjednodušene povedané, ide o situáciu, keď sa po havárii ešte oplatí auto opravovať).

13.1.Opodstatneosť uplatneného nároku nie je spôsobilé vyvrátiť ani tvrdenie odvolateľa, že súd prvej inštancie neskúmal, za akým účelom „žalobca“ využíval predmetné náhradné vozidlo.

13.2.Zo zmluvy o nájme vozidla vyplýva, že účelom zapožičania náhradného vozidla bolo dochádzanie do zamestnania a súkromné účely, pričom poškodený/nájomca ne vlastní iné vozidlo. Poškodený teda deklaroval využívanie náhradného motorového vozidla na zabezpečenie svojich potrieb rovnakým spôsobom ako využíval svoje poškodené vozidlo. V tomto smere odvolateľ/žalovaný neprezentoval žiadne skutkové tvrdenie, tobôž dôkazný návrh umožňujúci dospieť k záveru, že tento avizovaný (a logický) účel nájmu náhradného vozidla naplnený nebol.

14.Z iných dôvodov odvolateľ závery okresného súdu nespochybnil. Možno preto uzavrieť, že poškodený musel vynaložiť náklady na vypožičanie náhradného osobného automobilu v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou vozidla poisteného u žalovaného, pričom nájomný vzťah trval po nevyhnutnú dobu, ktorú poškodený nemal možnosť ovplyvniť. Z celkového správania poškodeného a žalobcu je nepochybné, že medzi nimi došlo k uzavretiu zmluvy o nájme motorového vozidla. Rovnako úplne zrejme z konania zmluvných strán boli predmet zmluvy (požičanie/nájom individuálne určeného motorového vozidla), trvanie nájmu, ako aj výška odplaty za požičanie/nájom motorového vozidla. Takéto zmenšenie majetku (škodu) je povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov žalovaný (§ 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z.) a to v okolnostiach súdnej veci postupníkoví dotknutej pohľadávky - žalobcovi.

15.Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

16.Obdobne vecne správnym je i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, keď okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore.

17.O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalobca voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%. O konkrétnej výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 v spojení s § 251 CSP.

18.Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených vád. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.